

CHRISTMAS WONDERS

Методична розробка виховного інтегрованого заходу з англійської мови та світової літератури на тему: «Christmas wonders» («Різдвяні дива»)

Level pre - intermediate, intermediate

Розробила та підготувала Тубольцева І.А. - викладач кваліфікаційної категорії «Спеціаліст першої категорії» Костянтинівського індустріального технікуму ДВНЗ «ДонНТУ»

Для викладачів іноземної мови ВНЗ II рівня акредитації

Розглянуто та схвалено на засіданні циклової комісії гуманітарних дисциплін

Протокол № 4 від 24.11. 2016 року

Голова циклової комісії _____ Боюс В.П.

ПЕРЕДМОВА

З усіх християнських свят саме Різдво найбільше асоціюється з дитинством і родиною. Цьому сприяє і Євангельська оповідь, і головні персоналії свята. Христос Спаситель прийшов у світ не в оточенні бурхливих подій людської цивілізації, а в нетлінній красоті людської простоти і скромності, свідками якої були безсловесні тварини та чистосердечні пастушки. Творець всесвіту став дитиною, звичайним малюком, крихітним, беззахисним – образ, який протягом багатьох століть зворушує людські серця. Дивовижність Різдва Христового супроводжується низкою чудесних знамень – явлення ангелів, незвичайна зоря над вертепом, поклоніння мудреців. Все це надає різдвяним святам особливої атмосфери – сподівання й очікування дива. Таким чином, через саму свою суть Різдво з просто церковного, релігійного стало родинним святом, а головними його учасниками – діти.

Зрозуміло, що цей настрій відчули та підхопили письменники. Перші святочні історії це твори Е.-Т.-А. Гофмана, Г.- К. Андерсена, Ч. Діккенса, були написані саме в жанрі казки чи «чудесної оповіді». І вже в середині ХІХ століття «різдвяна казка» стала невід'ємною частиною святочної культури.

Формування духовного світу дітей та молоді, духовності як провідної якості особистості – велике і складне завдання, що стоїть у центрі уваги батьків та широкого педагогічного загалу. Особливої актуальності ця проблема набуває сьогодні, коли світ сповнений суперечками та ворожнечею, коли ми живемо в тривозі і невпевненості в завтрашньому дні, коли багато людей у відчаї, і їм здається, що нічого неможливо зробити для подолання цього загальнолюдського хаосу.

Виховний захід «Різдвяні дива» має важливу мету: засобами мистецтва донести до підростаючого покоління велич і глибоке духовне значення Різдва, запевнити, що лише сама людина може змінити своє життя та цілий світ на краще. І якщо кожен з нас буде любити своїх ближніх і керуватися законами моралі, то ми будемо вносити в загальносвітову скарбницю свою лепту добра, яке буде прикликати на все людство Боже благословіння.

МЕТА: розширити ерудицію студентів в галузі літератури, народознавства, музичного мистецтва та країнознавства Великої Британії і США; на прикладі світових літературних перлин поглибити знання про святочну літературу, її значення;

розвивати та стимулювати пізнавальну діяльність студентів, сприяти формуванню комунікативних навичок, формувати соціокультурні компетентності, збагачувати лексичний запас, світогляд студентів, розвивати творчі, акторські здібності, навички виразного читання, залучати студентів до вивчення англійської мови шляхом участі в позааудиторній роботі та творчій діяльності;

формувати високий рівень загальної культури студентів, почуття гордості за багату культурну спадщину українців та англомовної країни, мову якої вони вивчають;

виховувати толерантність та гуманізм, ввічливість і чуйність у стосунках з людьми, загальну культуру студентів, сприяти вихованню християнських ідеалів, культурних цінностей, моральних якостей студентів, збагачувати духовний світ та світогляд особистості.

Вид заняття: інтегроване

Міжпредметні зв'язки: світова література, країнознавство, народознавство, музичне мистецтво.

Обладнання: мультимедійні засоби, студентські презентації та відео, записи різдвяних пісень, святково прикрашений зал, ялинка, солодощі для нагородження.

Рекомендації щодо проведення: для підсилення ефективності сприйняття інформації, яка подається на заході, бажано використати укр. національні костюми (пастушки, декламація «Пісні про хліб»). Використання інсценування та виконання пісень сприяють розкриттю індивідуальних творчих здібностей студентів. Такі види роботи активізують розумову діяльність студентів, викликають інтерес до літератури, сприяють кращому засвоєнню лінгвокраєзнавчих знань, естетичному й моральному вихованню.

ХІД ЗАХОДУ

Звучить музика, назустріч один одному виходять ведучі

В1. Ця історія почалася більше двох тисяч років тому, за часів правління імператора Августа. Вночі, в стайні серед тварин з'явилося на світ немовля, Син Божий. І на Сході загорілася яскрава зірка. Прямуючи за цією зіркою, волхви вирушили до Віфлеєму, як було сказано в Святому Письмі.

В2. Зірка привела мудреців саме до того місця, де було немовля. Вони принесли йому свої дари: золото - як царю царів, ладан - як Богу, і смирну - як пророку. Хлопчику дали ім'я Йіешуа, що по-єврейськи означає «порятунок», а по-грецьки його ім'я звучало як Ісус.

З'являються троє пастушків з розповіддю про Віфлємську подію

1 пастушок

Слава Богу! Мир цій хаті!
Ми пастушки небагаті.
Ми з далекої дороги
В ваші тут зайшли пороги.
Дозвольте трохи відпочити
І новину вам сповістити.

2 пастушок

То новина незвичайна –
То свята, велика тайна:
В Віфлеємі народився
Ісус Христос, Дитина Божа,
Красна, мов та квітка гожа!

3 пастушок

Це Син Божий, щоб ви
знали,
Як пророки віщували,
Так прийшов він на цей світ,
Серед поля, мов той квіт.

1 пастушок

Він є князем над князями,
І володар над світами –
Хоч родився так убого,
Та всі знають – це син Бога.

2 пастушок

Він прийшов в великій
славі.

Над вертепом у заграві.

Зоря ясна засвітила –

Й новину всім сповістила.

3 пастушок

А нас ангели збудили,

Щоб в Віфлеєм ми
поспішили.

Ми побігли у стаєнку,

Де Ісусик був маленький.

1 пастушок

Ми звіряток там застали,

Що Ісуса зігрівали,

Щиро Богіві вклонились

І за вас всіх помолились.

2 пастушок

І прийшли князі зі сходу,

І від нашого народу.

Три владарі з України

Поклонилися Дитині.

3 пастушок

Добрі маємо новини

Для дорослого й дитини!

Весь світ нині звеселився,

Бо син Божий народився!

(Перегляд відео «Нова радість стала»)

В1. Можна вірити чи ні, що Ісус Христос саме так з'явився на світ, але достовірно одне, ніче народження не відзначається так урочисто і повселюдно. У цей день прикрашають ялинки, люди роблять один одному подарунки, намагаються не сваритися, і навіть війни призупиняються в цей день.

В2. Різдво - це релігійне свято християн, але разом з тим – невід'ємна частина загальної культури людства. Це світле свято, яке сповнене

особливого гуманістичного змісту. Ісус Христос був посланий Богом на землю задля спокутування гріхів і спасіння людства. Кожен сам для себе вирішить: вірити йому в Бога чи ні, ходити до церкви чи не ходити; але не можна не визнавати величезного культурного значення вчення Ісуса Христа, не можна не рахуватися з Євангелієм як з найбільшою культурною цінністю, яка змінила життя всього людства.

В1. Гуманізм Євангелія - це його спрямованість до кожної людини, якою б вона не була: багатую чи бідною, злою або доброю, безмірна духовна міць цієї книги - це приклад, і разом з тим джерело натхнення для світового мистецтва. Євангельські сюжети, різдвяні традиції стали основою багатьох літературних творів. Існує навіть таке поняття як святочна література, в якій євангельські сюжети розкриваються на прикладах із сучасності, подібно до того, як це роблять у проповідях священнослужителі.

В2. Святочне читання завжди було особливим, тому й література для нього створювалася особлива. Це книги про високе і неметушливе. Напередодні таких великих свят читач не може собі дозволити ніякої зневаги, нічого такого, що відволікало б від думок про Бога і Добро, тому, що тільки Добро робить життя осмисленим і прекрасним. Читач ніби повторює шлях волхвів, які залишили всі свої суєтні справи і пішли за зіркою до Бога.

В1. Срібно-зоряна ясна ніченька.
Місяць в небі, неначе жар-цвіт.
Радість саявом палає на личеньках-
Божий син народився на світ.

В2. Сіно в ясельцях стало
перинкою.
Щастям сяє Діва Марія
Утішається серце дитинкою.
Це ж землі і людям Месія.

В1. Різдво — велике християнське свято, день Народження Ісуса Христа, Спасителя світу і Відкупителя людей з полону гріха. Різдво вважається другим після Великодня великим святом, хоча у багатьох католицьких країнах народне благочестя досі відводить йому головне місце серед свят. У багатьох країнах світу, святкування Різдва 25 грудня це найважливіша подія року. Але чому? Що сьогодні означає для нас Різдво? А зараз про сучасні різдвяні урочистості на Заході.

В2. З листопада, неможливо забути, що наближається Різдво. Кольорові вогні прикрашають центральні вулиці міст і магазини, поряд з блискучими прикрасами і штучним снігом, розмальовані вітрини. На дверях, у вітринах зеленіють листяні вінки з гілками ялинки, з червоними

бантами, зі скляними ягодами калини та журавлини, пластиковими яблуками та бананами. І звідусіль чути: «Веселого Різдва! Щасливого Нового року!» Вулиці і будівлі прикрашені ялинками, на яких сяють вогники та різдвяні прикраси. Ближче до грудня торгівельні центри стають більш жвавими і часто залишаються відкритими до пізнього вечора.

В1. У ці святкові дні на вулицях не проштовхнутися. Люди поспішають до магазинів. Передсвятковий різдвяний бум — це не тільки релігійна, але й світська урочистість. Крізь лунають різдвяні колядки і групи людей у ці дні співають на вулицях, щоб зібрати гроші на благодійність. До середини грудня в більшості будинків також будуть прикрашені ялинки. У ці дні, багато людей прикрашають садові дерева або стіни своїх будинків кольоровими електричними вогниками.

В2. В Америці в ці дні різнокольоровими іграшками і вогниками спалахує велетенська ялинка на Нью-Йоркській Рокфеллер-плаза. Вулицями ходять Санта-Клауси. Вони намагаються пробудити дзвіночком сумління перехожого. Згадайте про своїх молодших братів! Про бідних, голодних та холодних! Поруч із Санта-Клаусом червоніє іграшкова цегляна труба з отвором для пожертв. Таким чином, перехожі мають можливість проявити свою християнську благодійність.

(Перегляд відео «Різдвяний Лондон»)

В1. Напередодні Різдва в Англії або Америці навряд чи хтось знайде хоча б одну домівку, де б до штахетки каміна не підвішували дитячу панчошу для подарунків від Санта Клауса. Цьому звичаю багато років. 6 грудня католицька церква святкує День святого Миколая. Святий Миколай дуже любив дітей. Саме він став праобразом сучасного Санта Клауса. Санта Клаус спускається в дім через димохід і наповнює подарунками традиційно підвішені завчасно панчохи. Згідно з легендою, колись давно жили три сестри і були вони дуже бідними. Добрий Миколай темної ночі опустив у димохід три злитки золота. Вони потрапили просто в панчохи, які дівчата підвісили на ніч сушитися, тим самим поклавши початок цьому різдвяному звичаю.

(Декламування поезії)

Two Letters to Santa

I wrote a letter to Santa
 To make sure he would know
 To make sure he would know
 It's only two weeks until Christmas,
 And we still don't have any snow.
 Just didn't want his reindeer
 To have to work too hard.
 I was afraid they might get stuck
 In the mud outside in our yard.
 I mailed my letter on Monday,
 Only two days ago.

As I dropped it in the mailbox,
 It slowly started to snow.
 It's been snowing ever since,
 More as each day goes by.
 I'm getting kind of worried now
 That Santa will think I lied.
 I'll write another letter,
 And mail it off today.
 Tell Santa not to worry,
 There'll be lots of snow for his sleigh.
Annabel Sheila

В2. Різдяне свято було б менш святковим без ялинки, падуба і омели. Кожен з цих різдвяних символів має свою захоплюючу історію. У Великобританії понад 2000 років тому, язичницькі Друїди вважали, що омела була

священною рослиною. Оскільки вона росте не із землі, а безпосередньо на деревах, їй надають містичного значення і магічних лікарських властивостей. Омела використовується в якості прикраси, її розвішують над дверима будинків. Сьогодні вважають, що поцілунок під омелою повинен принести везіння та щасливе особисте життя.

В1. Падуб або гостролист – це дерево з яскраво-червоними ягодами і блискучим, темно-зеленим колючим листям є наймальовничішим з усіх вічнозелених. Згідно з легендою, терновий вінець, який носив Христос був зроблений з падуба. Його кров, потрапивши на ягоди, перетворила їх з білих на червоні. У Британії це дерево асоціюється з Різдвом, і невеликі гілочки падубу часто використовуються для прикрашання будинків і церков. Листя та ягоди падуба, також використовують для прикраси верхівки традиційного різдвяного пудингу. Гілка гостролисту на Різдво символізує запоруку вічного життя.

В2. У країнах, де Різдво припадає на теплу пору року, замість зелених рослин використовують квіти пуансетії. Мексиканці називають пуансетію квіткою святої ночі. Як говорить легенда, маленька дівчинка опівночі хотіла принести подарунок Ісусу. Але в неї нічого не було. До неї прийшли янголи й веліли зібрати декілька рослин і принести

їх у собор. Коли вона увійшла до собору, усі сміялися з її букета, але зненацька кінчики листя рослин спалахнули яскравим вогнем. Усі люди впали на коліна, пустивши дівчинку до колиски Христа. Ось так пояснюється яскраво-червоне листя й маленькі жовті квіти пуансетії.

В1. Ялинка – це традиційний символ Різдва. Першими почали прикрашати на Різдво ялинку в Німеччині. З Німеччини різдвяна ялинка поширилася по всьому світу. У 1807 році французький імператор Наполеон I, який довідався про цей звичай у військових походах, наказав прикрасити ялинку для своїх солдатів-німців з Ельзасу.

Але чому саме ялинку прикрашають на Різдво? Існує давня легенда. Коли Мати Божа з маленьким Ісусом ховалася від воїнів Ірода, то підбігла вона до осики і попросила сховати їх, але осика відмовилась. Тоді Богородиця сказала: «За те, що ти злякалась, твоє листя буде тремтіти навіть тоді, коли немає вітру». Божа Мати підбігла до ялинки, а ялинка опустила додолу свої віти і сховала Марію з Ісусом. За те ялинка одержала шану від Богородиці, вона стала вічнозеленою і напередодні Святої вечері її прикрашають у кожній домівці.

В2. Першу ялинку в Англії поставили ще в 1800 році при дворі короля Георга III для його дружини німкені - Шарлотти, але звичай закріпився не відразу. Другий раз ялинку в Англії нарядили тільки в 1840 році - і знову для німця - чоловіка королеви Вікторії принца Альберта. В Англії та у Франції ця традиція стала всенародною тільки в другій половині XIX століття. Зате тепер Франція забезпечує ялинками всю Європу, вирощуючи їх на плантаціях в горах Морван. А головну ялинку Англії, яку щороку ставлять на Трафальгарській площі в Лондоні, привозять зі столиці Норвегії Осло. Так

норвежці висловлюють англійцям подяку за допомогу під час Другої світової війни.

В1. Коли ялинку привозять до Лондона, поліцейські на мотоциклах супроводжують її до Трафальгарської площі. Ялинка має 50 футів заввишки — це більше, ніж 15 метрів. За

давнім звичаєм рівно о 12.00 усі, хто в цей час перебуває на площі, беруться за руки і виконують традиційну пісню на слова відомого шотландського поета Роберта Бернса «Auld Lang Syne».

(Перегляд відео «Auld Lang Syne»)

В2. В Америку звичай наряджати ялинку привезли в другій половині ХІХ століття іммігранти з південно-західної Німеччини. А в 1882 році в Нью-Йорку ялинку вперше прикрасили електричними свічками, які були виготовлені за спеціальним замовленням віце-президента першої нью-йоркської електростанції. Продавати електричні ялинкові свічки почали в 1902 році.

В1. У передріздвяний вечір над вулицями європейських міст задзвенять дзвони. Залунає пісня «Тиха ніч...». Усі сядуть до святкової вечері, навіть ті, хто завжди лягав спати голодним. Так повинно бути на Різдво Христове, на згадку про те, що Святе Дитя народилося у стайні, бо для Нього не знайшлося місця серед поважних людей. На спомин про це у Святий вечір кожна людина повинна мати дах над головою і святкову страву. Але до 40-х років ХІХ століття Різдво в Англії не святкувалося. Тільки за часів правління королеви Вікторії англійці почали прикрашати ялинку до Різдва і приєдналися до країн континентальної Європи. Однак саме «Різдвяні повісті» Чарльза Діккенса, надали англійському Різдву духовний і моральний сенс найголовнішого і найулюбленішого свята.

В2. В Англії ім'я Діккенса стало синонімом Різдва. Великий письменник зробив величезний вплив на сприйняття цього свята у себе на батьківщині, наділивши його новим сенсом, створивши чисто англійську «різдвяну філософію». У середині ХІХ століття він написав кілька різдвяних повістей і став публікувати їх окремими книгами в грудневих номерах журналів «Домашнє читання» і «Цілий рік». Діккенс об'єднав ці повісті

заголовком «Різдвяні книги». Збірка складається з 5 повістей: «Різдвяна пісня у прозі», «Дзвони», «Цвіркун за вогнищем», «Битва життя», «Одержимий, або Договір з привидами». Всі ці твори населені надприродними створіннями: ангелами і різною нечистю, вони принесли письменнику світове визнання.

В1. «Різдвяна пісня» - це історія про те, як скнара і користолобець Скрудж відроджується до нового, світлого і морального життя. Духи Різдва допомогли Скруджу по-іншому подивитися на життя, пригадати себе у дитинстві, стати чуйною людиною, відчутти потребу в спілкуванні з іншими людьми і надавати допомогу тим, хто цього потребує. У повісті Діккенс оспівує традиційні «різдвяні цінності» - сімейне тепло, безкорисливість, любов до ближнього, співчуття. Чарівна зустріч, що відбулася в ніч перед Різдом, змінила Скруджа, і він почав по-іншому ставитися до життя, а свята стали для нього не «марною втратою часу», а прекрасною можливістю зробити щось приємне. І дотепер мільйони англійців не можуть без сліз розчулення читати цю повість.

В2. Діккенсу так хотілося, щоб усі черстві серця та душі вмить, за велінням різдвяних чарів, перетворилися на добрі й чуйні. Він вірив у Любов і Милосердя. А ми з вами, завдяки доброму генієві письменника, тепер знаємо, що людське щастя не залежить від багатства. І лише добрій, щедрій людині відкриті істинні радощі буття. Тож давайте вірити у животворну й цілющу силу любові, бо вона таки дійсно здатна змінити як окрему людину, так і цілий світ.

(Відео «Christmas Carol»)

В1. Різдво із самого початку мало свою музику і пісні. Але різдвяна колядка має особливу історію. Вона стала природним способом для християн щоб висловити свою радість. Різдвяні колядки були відомі в Англії у 1100 році. Святий Франциск Асизький, який жив в

Італії близько 800 років тому, закликав до співу колядок. Його іноді називають батьком різдвяної пісні. Сьогодні в Англії не має жодної церкви чи школи, де б не проводилися святкові служби, колядники співають на вулицях і перед будинками, очікуючи в нагороду лише кілька пенні за свої музичні старання. Є багато колядок, які постійно виконуються на Заході у різдвяний період, але традиційною різдвяною піснею вважають пісню «Jingle Bells».

(Виконання студентами пісні «Jingle Bells» англ. та укр. мовами)

В2. Хто сьогодні не знає відому різдвяну українську колядку «Щедрик»? «Щедрик» - одна з найпопулярніших обробок Миколи Леонтовича, знана не тільки в Україні, але й у всьому світі під назвою «колядка дзвонів». Цей музичний шедевр став всесвітньою різдвяною візитівкою. Всесвітньо відома обробка «Щедрик» належить до тих, над якими Микола Леонтович працював майже усе життя.

В1. Уперше «Щедрика» виконав хор Київського університету у 1916 році, коли композитор працював у Києві. Виконання твору принесло його автору великий успіх. Ім'я Леонтовича стало відомим у музичних колах і серед широкої публіки. У «Щедрику» співається про ластівку, яка прилетіла до господи провістити багатий рік для родини. Український оригінал спирається на стару слов'янську легенду про те, що кожен дзвін у світі прославляв Ісуса в ніч, коли він народився.

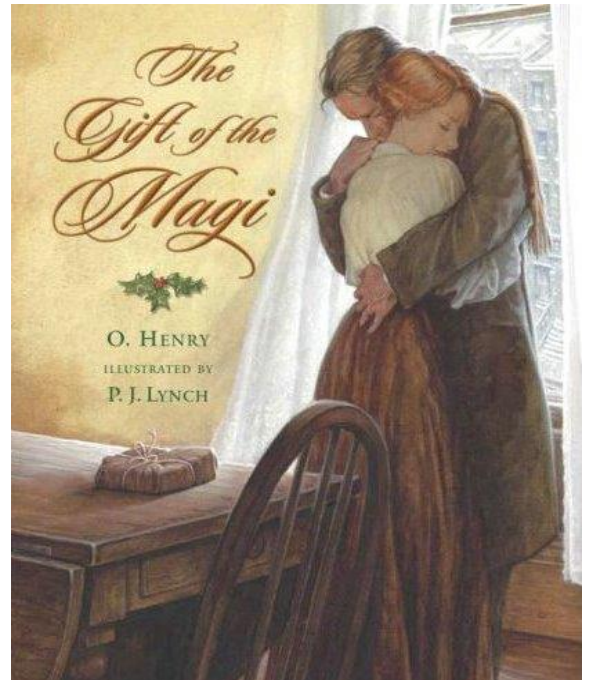
В2. 5 жовтня 1921 року «Щедрик» був уперше виконаний на концерті в Карнегі Холі в Нью-Йорку. Українська культура, по суті, почала виявляти себе з часу, коли до Америки приїхали перші іммігранти з України. Однією з найважливіших подій був саме виступ хору Олександра Кошиця в Нью-Йорку в 1922 році. Тут вперше був виконаний «Щедрик» Леонтовича, маленьке українське диво, яке розійшлося по всіх континентах.

В1. Ця пісня настільки сподобалася американцям, що в 1936 році американець українського походження Петро Вільговський, який працював на радіо, створив англійську версію слів до «Щедрика». Пісня нагадувала Вільговському передзвін, і він зафіксував цей образ у своїх віршах. Пізніше пісня закріпилася в музичній культурі західних країн під назвою «колядка дзвонів» («Carol of the Bells»). Пісня була використана у таких кінофільмах як «Гаррі Поттер», «Сам удома», «У дзеркала два обличчя», «Міцний горішок».

(Відео «Щедрик»)

В2. О'Генрі - автор яскравих, блискучих новел, що користуються всесвітньою популярністю. Американський новеліст не залишився осторонь різдвяної теми і написав зворушливу різдвяну історію про молоде подружжя під назвою «Дари волхвів». Минають роки і десятиліття, а любов читачів до творчості О'Генрі не вичерпується. У чому ж магія цього автора? Чому його новели і сьогодні так хвилюють і захоплюють нас? Напевно, тому, що вся його творчість - невичерпне джерело добра і людяності.

В1. Його твори не тільки захоплюють і радують нас, вони пробуджують у душі цілий світ добрих почуттів, вселяють оптимізм і надію. Незважаючи на те, що герої творів О'Генрі постають перед нами найчастіше у важких, а часом навіть драматичних життєвих ситуаціях, фінал ніколи не залишає в душі почуття гіркоти чи розчарування. У фіналі завжди торжествують добро, людяність, милосердя, великодушність і безкорисливість.

В2. В новелі «Дари волхвів» чоловік продає годинник, щоб купити своїй дружині набір гребінців для волосся. Але дружина не зможе скористатися подарунком, тому що обрізала і продала своє волосся, щоб, у свою чергу, купити йому ланцюжок для годинника. На перший погляд ця історія безглузда і сумна. Але коли ми бачимо, з яким настроєм Делла і Джим шукають подарунки один для одного, розуміємо, що вони керуються справжніми почуттями, виявляють щиру любов і великодушність, адже справжня мудрість полягає не в самих дарунках, а в любові і ніжності самих дарувальників.

(Буктрейлер «Дари волхвів»)

В1. День подарунків («Boxing Day») - це свято, яке відзначається у Сполученому Королівстві, США, Канаді на наступний день після Різдва - 26 грудня, коли службовці і торговці традиційно отримують подарунки, відомі як «різдвяні коробки» від своїх господарів, роботодавців або клієнтів. На другий день Різдва, «різдвяні коробки» найчастіше дарують листоношам, молочникам, перукарям, людям, які надають послуги протягом всього року. Дарувати подарунки - це символічний ритуал. Це нагадування про те, що Ісус Христос був дарунком для цілого світу.

(Відео «The Journey»)

(Декламування поезії)

Крещенская ночь

Темный ельник снегами, как
 мехом,
 опушили седые морозы,
 В блестках инея, точно в алмазах,
 Задремали, склонившись, березы.
 неподвижно застыли их ветки,
 А меж ними на снежное лоно,
 Точно сквозь серебро кружевное,
 Полный месяц глядит с небосклона.
 Высоко он поднялся над лесом,
 В ярком свете своём цепеняя,
 И причудливо стелются тени,
 На снегу под ветвями чернея.
 Замело чащи леса метелью, -
 Только выются следы и дорожки,
 Убегая меж сосен и елок,
 Меж березок до ветхой сторожки.
 Убаюкала вьюга седая
 Дикой песнею лес опустелый,
 И заснул он, засыпанный вьюгой,
 Весь сквозной, неподвижный и
 белый.
 Спят таинственно стройные чащи,
 Спят, одетые снегом глубоким,
 И поляны, и луг, и овраги,
 Где когда-то шумели потоки.

Тишина, - даже ветка не хрустнет!
 А быть может, за этим оврагом
 Пробирается волк по сугробам
 Осторожным и вкрадчивым шагом.
 Тишина, - а быть может, он
 близко...
 И стою я, исполнен тревоги,
 И гляжу напряженно на чащи,
 На следы и кусты вдоль дороги.
 В дальних чащах, где ветви и тени
 В лунном свете узоры сплетают,
 Все мне чудится что-то живое,
 Все как будто зверьки пробегают.
 Огонек из лесной караулки
 Осторожно и робко мерцает,
 Точно он притаился под лесом
 И чего-то в тиши поджидает.
 Бриллиантом лучистым и ярким,
 То зеленым, то синим играя,
 На востоке, у трона Господня,
 Тихо блещет звезда, как живая.
 А над лесом все выше и выше
 Всходит месяц, - и в дивном покое
 Замирает морозная полночь
 И хрустальное царство лесное!

Иван Бунин

В2. Зима - дивовижна пора, коли земля вкривається білосніжною ковдрою, а природа засинає, передбачаючи уві сні майбутнє весняне пробудження. Серця багатьох письменників і поетів, художників і композиторів були зворушені красою зими. Тому безліч знаменитих творів присвячено цій казковій порі року.

Адже, дійсно, зима - це урочистий стан душі. Білий сніжний килим, снігові шапки на деревах, іскристі бурульки на дахах, різдвяні свята - все це створює піднесений, веселий настрій. Можливо, перебуваючи саме в такому настрої, був створений всесвітньо відомий вальс «Заметіль». Його автор - Георгій Свиридов, він написав його спеціально для кінофільму з однойменною назвою за повістю О.С. Пушкіна.

В1. Стиль Свиридова значно змінювався на ранніх етапах його творчості. Його перші твори були написані в стилі класичної, романтичної музики і були схожі на роботи німецьких романтиків. Пізніше багато творів Свиридова писалися під впливом його вчителя - Дмитра Шостаковича. Музика Свиридова довго залишалася маловідомою на Заході, але на пострадянському просторі його роботи користувалися грандіозним успіхом у критиків і слухачів за прості, але тонкі за формою ліричні мелодії. Творчість Свиридова поєднує в собі новизну, самобутність музичної мови, витонченість, вишукану простоту, глибоку духовність і виразність.

(Вальс у виконанні студентів)

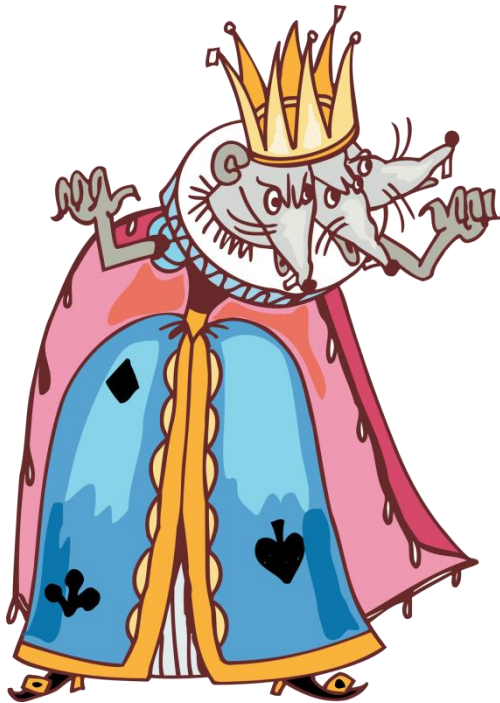

В2. У цьому році, оповідання, написане ще в 19 столітті німецьким письменником Е.Т.А. Гофманом «Лускунчик і Мишачий король» відзначає свій 200-річний ювілей. Воно було створене в 1816 році і надихнуло Петра Чайковського створити балет «Лускунчик», який часто ставиться у театрах протягом Різдвяного сезону.

В1. Саме ця постановка в грудні 1892 року в Маріїнському театрі дала казці нове життя. Цікаво, що лібрето для балету писав Маріус Петіпа,

користуючись не текстом Гофмана, а переказом, який зробив у середині XIX століття Олександр Дюма-батько. Неможливо не згадувати в грудні ці красиві казкові сцени: свято в будинку Штальбаума, загадкового Дроссельмейера, зустріч Марі й Лускунчика, напад мишей і битву, а потім подорож героїв ляльковим королівством.

В2. А столиця королівства - місто Цукербург з марципановим замком - чи не диво, про яке по-справжньому хочеться читати ще і ще, саме зараз, у грудні, коли вечори такі довгі, за вікном падає сніг, у будинку пахне ялинкою, яка стоїть вже вбрана до свята і, як у дитинстві, на мить

може здатися, що ляльки оживуть і казка виявиться реальністю.

(Буктрейлер «Лускунчик і Мишачий король»)

В1. Є на світі казки, які роблять людей добрішими, одна з таких «Дівчинка з сірниками». Це найпронизливіша історія великого данського казкаря Ганса Крістіана Андерсена. Вона, як щемливий звук флейти, зачіпає струни будь-якої душі, викликаючи світлі сльози. Ще з дитинства майбутній письменник виявляв схильність до мріяння і письменництва. Після смерті батька хлопчиківі довелося самому заробляти собі на життя.

В2. Колись віщунка напроорокувала хлопцю славетну долю. Коли через 50 років Андерсен повернувся до рідного містечка, його чекав не лише

розкішний феєрверк, а й прижиттєвий пам'ятник. Земляки проголосили його почесним громадянином Оденсе, а у світі, здавалося, не було мови, на яку б не переклали його казки.

В1. За видатний внесок у дитячу літературу найкращим письменникам і художникам-ілюстраторам дитячої книги вручають премію імені Г. К. Андерсена. Лауреатів оголошують один раз на два роки. Премія вручається 2 квітня, в день народження видатного данського казкаря. Для авторів дитячої літератури премія Андерсена є найпрестижнішою міжнародною нагородою. Часто її називають Малою Нобелівською премією.

В2. Класичний різдвяний сюжет про бідну сирітку, яка блукає ошатними вулицями напередодні Різдва, набув під геніальним пером Андерсена абсолютно нового звучання. Всім відомо, що бажання, загадане цієї казкової ночі, обов'язково збувається. Виповнилося і заповітне бажання

дівчинки з сірниками: нарешті, вона отримала любов, турботу і тепло, яких їй так не вистачало ...

(Творче читання казки «Дівчинка з сірниками»)

В1. В українській літературі одними з перших різдвяних історій також були літературні казки – «Сосонка» Олени Пчілки та «Сльоза» Марка Черемшини. Потім на довгий час різдвяна казка, як жанр, втратила зацікавлення українських авторів, надовго поступившись оповіданням і легендам. Якщо хронологічно проглядати перелік українських різдвяних казок, стає помітно, що більшість із них написана вже в незалежній Україні. Багатьох сучасних авторів приваблює літературна традиція оповідей про Різдяного Ангела.

суті різдвяна казка – це притча, головне завдання якої нагадати людям настанову Спасителя: «Будьте, як діти...».

В1. Наш співвітчизник Марко Черемшина створив чудову різдвяну казку «Сльоза». «Різдвяний ангел почав літати від хати до хати з дарунками на крильцях ... Маруся лежить на снігу, замерзає небога. «Порятуй її, ангеле!» Це коротке оповідання не залишить байдужими ні дорослих, ні дітей. На одній сторінці помістилося ціле життя бідної сім'ї.

В2. Мама Марусі важко захворіла. Щоб не дати матінці померти, маленька дівчинка йде в місто за ліками. Але різдвяний мороз не шкодує дитини, а в діряві чоботи немов на зло сипле сніг. Маруся вибилася з сил і тихо вмирає на снігу. Єдина її надія на останню дитячу сльозу, яка дивом впала на щоку різдвяного ангела ...

В1. Різдвяна історія із Марусею завершилася позитивно. І ми повинні пам'ятати, що потрібно жити в мирі і злагоді, бути добрими і милосердними. Потрібно хоча б іноді аналізувати свої вчинки, і тоді стануть зрозумілими помилки.

(Буктрейлер «Сльоза»)

В2. Січень. Навколо білють сніги. Мороз ніби пензлем розмалював вікна. Древа обсіпані інеєм і обліплені снігом. Нерухомі, білі, немов кришталеві, стоять вони, як у казці, і сяють самоцвітами від першого променя січневого сонця. Ранок. Над кожною хатою стовпом в'ється дим. Тихо. Здається, що село ще спить: на вулицях нема нікого. Але в кожній хаті давно кипить робота напередодні Свят-вечора...

В1. Сьогодні важко зустріти людину, яка б не була знайома з героями книги Миколи Гоголя «Вечори на хуторі поблизу Диканьки» і особливо повістю «Ніч перед Різдвом». Цей твір став невід'ємною частиною нашого життя, він допомагає нам краще пізнати минуле і зрозуміти сьогодення.

В2. У повісті описаний Святвечір - вечір напередодні Різдва. Згідно з Біблією, Різдво знаменує появу на світ Ісуса Христа. У народі з давніх часів Святвечір вважався магічним часом. У цей час відбувалося зародження іншого, невідомого життя, а всьому новому і невідомому люди завжди приписують надзвичайні властивості.

В1. Ночі перед Різдвом приписується здатність наділяти звичайні предмети чарівною силою. Крім того, вважалося, що в цей вечір з найбільшою повнотою проявляє себе нечиста сила. Не випадково Гоголь зображує саме в цю ніч появу відьми та чорта на небі, крадіжку місяця чортом.

В2. Вся повість наповнена радісною, світлою атмосферою свята. Великий майстер слова М. В. Гоголь, так яскраво зобразив різдвяні звичаї народу, що читаючи його твір, ми самі наче поринаємо в атмосферу народного свята, стаємо його учасниками. Повість «Ніч перед Різдвом» дозволяє краще пізнати народні традиції, весь уклад життя українців.

(Буктрейлер «Ніч перед Різдвом»)

В1. Святвечір особливий день для українців. З давніх-давен у нас на Україні словом і ділом, словесним твором і магічним актом, всією обстановкою люди

створюють у цей день образ багатства, щастя, миру і спокою у своєму домі. Ще вдосвіта, як тільки день синім проблиском заглянув у хату крізь замерзлі шибки, господиня приступала до праці. Першою магічною дією було добування нового вогню.

В2. Через кілька хвилин у печі вже палають сухі дрова. Господиня пов'язалася хусткою, засукала рукава і заходилася готувати дванадцять святвечірніх страв: поставила узвар, варить горох, квасолу, смажить капусту, рибу, ліпить вареники, готує картоплю, гриби, гречану кашу, голубці, коржі з маком та кутю з товченої пшениці. В цій багатій, але пісній вечері господиня представляє найголовніші плоди поля, городу і саду. Ніби дає звіт новому

рокові за своє багатство в минулому році.

(Декламування поезії)

ПІСНЯ ПРО ХЛІБ

Найбільша мудрість — виростити хліб,
 Найбільша ласка — поле засівати.
 Щоб кожне зерня з диханням землі
 Зійшло рясними сходами до хати.
 Найбільше щастя — щедрий урожай,
 Бо хліб — багатство, найдорожче в світі.
 Хай колоситься поле, як розмай,
 В своїй красі, розкішнім розмаїтті.
 З хлібом у нас зустрічають гостей,
 Хліб на весіллях цвіте в короваї.
 І кращих немає на світі вістей,
 Ніж — хліб уродився у рідному краї.
 Ми хлібом-сіллю друзів зустрічаєм,
 Хай буде в світі більше в нас братів.
 Хай в кожній хаті будуть короваї,
 Щоб люд ніколи хліба не просив.

В1. В той час, коли господиня поралася біля печі, господар напоїв худобу, підстелив свіжою соломою та дав їй свіжого пахучого сіна. Потім він поодкидав сніг від хати, розчистив стежки і уважно оглянув усе господарство. Все живе і мертво, що є в господарстві, повинно зустріти урочисту хвилину Святвечора на своєму місці. Ніщо не може бути в цей вечір поза домом. Всі члени родини теж повинні бути вдома.

В2. І так у турботах проходить день. Сьогодні не снідають і обходяться без обіду. Коли вже сонце схилиться до заходу, починається готування домашнього вівтаря з найважливішого домашнього знаряддя і снопа жита — символу врожаю. Господар вносить - «дідуха» і ставить на покутті під святими образами.

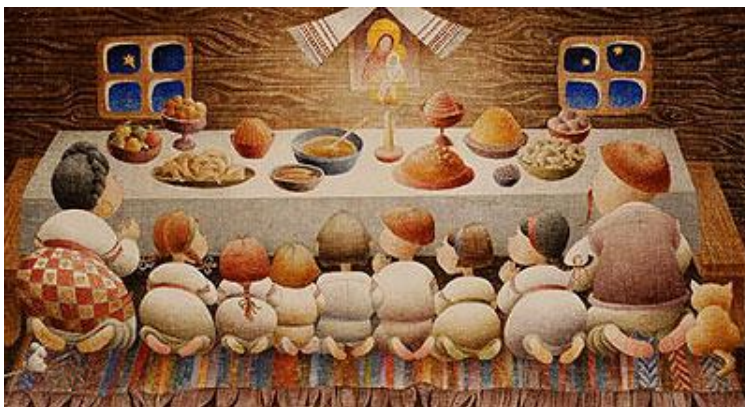
(Декламування поезії)

Весь вік дитинства я в боргу,
 Що з даліни горить звіздою
 І по різдвяному снігу
 Іде до хати з колядою.
 Обличчя світяться в батьків,
 На покутті кутя з дідухом.
 З яких віків, з яких країв
 Священним в хаті віє духом?
 Та коляда, то дух землі
 І пісня прадідів пречиста,
 Що хлібом пахне на столі,
 Горить у вишивках врочисто.
 Надія, віра і любов
 Між дітьми й добрими батьками,
 Щоб рід був красен і здоров,
 І славився господарями,
 Щоб обминула рід біда,
 Його поля, сади і ріки,
 Іде до хати коляда,
 Щоб нас утвердити навіки!

В. Романюк

В1. До хати входить батько і урочисто сповіщає родині, що Святий Вечір уже почався, бо на небі засяла вечірня зоря. Але перш ніж приступити до вечері, йому треба нагодувати худобу і «запросити гостей». Вдарити сьогодні будь-яку тварину —

великий гріх! У цю ніч, опівночі, всяка німина людською мовою розмовлятиме з Богом. Бог запитає, як їй ведеться у господаря. Якщо господар не б'є її і добре годує, вона похвалить його перед Богом, а коли б худоба голодна була і заплакала, то нехай потім нарікає такий господар сам на себе, якщо йому не поведеться з худобою в наступному році.

В2. Свята Вечера — це спільна вечеря всього роду. Навіть мертві родичі і безвісти загиблі — всі мають у цей вечір зібратися разом, щоб трапезувати цілим родом. Живі, пам'ятаючи своїх мертвих родичів, ставили для них кутю та узвар на вікнах, розкидали варений біб по кутках, залишали немитими ложки та миски після вечері.

(Декламування поезії)

Зорі падали на плечі,
І приходив Щедрий вечір.
На столі свіча горіла,
За столом сім'я сиділа.
Всі святочно урочисті,
І серця раділи чисті,
Щиро Богу помолились
І вечерять заходились.

Мерехтіли в небі зорі,
Лютував мороз надворі.
Йдуть «з козою» вже до хати
Долі щедрої бажати.
В кожній хаті — справжнє свято,
Як годиться — страв багато,
Приготовані сумлінно,
І кутя скрізь неодмінно.

В1. Поступово все затихає і наступає святвечірня тиша. Малі діти, набавившись, лягають спати, а старші понесли вечерю до діда і баби. Молодь та діти починають колядувати. Різдво є символом надії на подолання бездуховності та жорстокості земного життя.

В2. Різдво збіглося в українців із зимовими святками, які відзначалися із урочистими театралізованими діями, в яких оповідалось про народження Ісуса Христа. Свято

супроводжувалось привітаннями і колядками. Атмосфера свята була урочистою і сповненою різних чарівних подій.

(Декламування поезії)

Христос прийшов до нас, і стало
світло,
Мов Сонце народилось для землі.
І білим снігоцвітом все розквітло,
І ангел ніс нам зорі на крилі.
В убогому вертепі стало ясно —
Благословив це таїнство Господь.
А Син Його лежав сповитий в
яслах,

Маленьким Серцем промовляючи:
«Приходь!..»
Осяяний вертеп запрошує до себе,
Дух таїнства не сходить з його
стін.
А Він — Христос — вже дивиться
із неба,
Як йдуть і йдуть до Нього на
поклін...

Надія Кметюк

(Виконання студентами
пісні «Добрий вечір тобі,
пане господарю»)

Слово вчителя. Ось і закінчилась наша подорож у світ різдвяної казки. Сьогодні ми подарували вам свято спілкування. Бо подарунок не завжди буває матеріальним. Подарувати можна посмішку, погляд, добре слово, і цим можна зробити людину щасливою. Пам'ятайте, добро починається з кожного з нас. Тож давайте в святкові дні будемо уважні до оточуючих, не забуваймо про посмішку, тому що саме в різдвяні дні вона має дуже велике значення. Вийдіть з нашого заходу та посміхніться своїм друзям, вчителям, батькам і навіть незнайомим – і тоді ваша мрія обов'язково здійсниться!

Звичайно, що символом Нового Року та Різдва є Різдвяна зірка, ялинка, колядки а ще, наприклад, - апельсини або мандарини. Тому ми хочемо пригостити вас мандаринами та привітати з прийдешніми святами.

ВИСНОВКИ

Кожен народ у процесі історичного розвитку виробив систему цінностей, які передаються з покоління в покоління у вигляді звичаїв, традицій, обрядів. Тому виховання підростаючого покоління завжди має ґрунтуватися насамперед на культурно історичних цінностях своєї нації. Кожна нація, кожен народ, навіть кожна соціальна група має свої звичаї, що виробилися протягом багатьох століть і освячені віками.

Але звичаї — це не відокремлене явище в житті народу, це — втілені в рух і дію світовідчуття, світосприймання та взаємини між окремими людьми. А все це безпосередньо впливає на духовну культуру цілого народу.

Громадянськість — це риса, що формується з дитинства, і якщо дитина ввібрала в себе національні, загальнолюдські цінності, філософські, релігійні надбання, відчувається частинкою великої громади, нації, то, ставши дорослою, вона чітко усвідомлює свої життєві орієнтири, живе в гармонії із собою, здатна до самовизначення, самореалізації, творить і працює на користь суспільства, держави.

«За сучасних важких і болісних ситуацій викликів та загроз і водночас великих перспектив розвитку, кардинальних змін у політиці, економіці, соціальній сфері пріоритетним завданням суспільного поступу, поряд з забезпеченням своєї суверенності й територіальної цілісності, пошуками шляхів для інтегрування в європейське співтовариство, є визначення нової стратегії виховання як багатокomпонентної та багатовекторної системи» (Концепція національного виховання). За таких умов очевидно є потреба перебудови у сфері виховання, мета якого — формувати національно свідому, відповідальну, творчу, гармонійно розвинену, соціально активну адаптовану, конкурентоспроможну особистість, яка здатна до розвитку та самовдосконалення. Триває болісний процес переоцінки цінностей, додання усталених стереотипів, які заважають по-новому поглянути на проблеми становлення людини як суб'єкта життєтворчості, здатної виробити

свій життєвий проект, відповідально ставитися до життя, упевнено приймати історичний виклик XXI століття.

У сучасних умовах у навчанні іноземної мови дедалі гострішу необхідність мають постановка й розв'язання важливих загальнодидактичних, педагогічних і методичних завдань, що мають на меті розширити загальноосвітній кругозір студентів, прищепити їм прагнення опанувати знання ширше обов'язкових програм. Одним зі шляхів розв'язання цих завдань є інтеграція навчальних дисциплін у процесі навчання іноземної мови. Міжпредметна інтеграція дає можливість систематизувати й узагальнювати знання студентів по суміжних навчальних предметах. Дослідження показують, що підвищення освітнього рівня навчання за допомогою міжпредметної інтеграції підсилює його виховні функції. Особливо помітно це проявляється у галузі гуманітарних предметів. Крім того, науки гуманітарного циклу становлять предмет для розмови, привід для комунікації. Тому не випадково виховний захід «Різдвяні дива» був побудований мною за принципами й вимогами інтегрованого заняття, мета якого розширити кругозір студентів з таких споріднених предметів та дисциплін як країнознавство Великої Британії, народознавство, музичне мистецтво і світова література. Безперечно, література відіграє важливу роль в естетичному розвитку студентів. І тема Різдва якнайкраще підходить для поєднання всіх цих складових. Адже з Різдвом пов'язано чимало приємних речей: ялинка, багатий стіл на Святвечір, кутя, колядки й, звісно, подарунки. Та, видно, річ не лише в цьому. Насамперед, Різдво – це пора, коли і дорослі, і діти, вірять у те, що дива можливі, що збуваються найзаповітніші мрії. Саме очікування дива й надає неповторної чарівності цьому святу, тому-то воно й залишає по собі такі теплі спогади. Основними цілями інтеграції іноземної мови з гуманітарними дисциплінами є удосконалювання комунікативно-пізнавальних умінь, які спрямовані на систематизацію й поглиблення знань, подальший розвиток і вдосконалення естетичного смаку студентів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вифлеемская звезда. Рождество и Пасха в стихах и прозе: Сборник. – М.: Дет. лит., 1993. - 191с.
2. Воропай О. Звичаї нашого народу: Етнографічний нарис. – Харків: Фоліо, 2007. – с.37-54.
3. Різдво. Сценарії / Упорядник Бондарук Г.М. – Тернопіль-Харків: Видавництво «Ранок», 2009. – 112с. – (Серія «Народні свята»).
4. Англійські та американські свята й традиції / Н.О.Бутковська, Н.І. Маслова. - Х.: Вид. група «Основа», 2012.-127[1]с. - (Бібліотека журналу «Англійська мова та література»; Вип. 3 (111)).
5. Where did Christmas come from? Where is it going? // Англійська мова в початковій школі. – 2007.- №12(37). – с.26-27.
6. Заруба О. П. Новий рік. Різдво. // Англійська мова та література. – 2014.- №30(436), №33(439) Фаховий сервер № 22 та № 23.
7. Магомедова Т.Д. Зимові свята: Різдво та Новий рік. // Англійська мова та література. – 2015.- №34-36 (476-478). – с.88-89.
8. Куштим Л.О. Громадянське виховання як основа формування національно свідомої, соціально адаптованої особистості. // Класному керівнику. Усе для роботи. – 2016.- №5(89). – с.30-37.
9. Казачінер О.С. Сучасні форми та методи навчання англійської мови. – Х.: Вид. група «Основа», 2010. – 112с. – (Б-ка журналу «Англійська мова та література»; Вип. 6 (90)).
10. Панкратенкова О. М. Нестандартний урок як засіб формування соціокультурного виховання учнів. //Англійська мова та література. – 2016.- № 15(493). – с.21-31.
11. Мечет К.О. Позакласна робота з іноземної мови як стимулювальний засіб поглиблення знань учнів. //Англійська мова та література. – 2016.- № 15(493). – с.32-35.
12. Інтернет- ресурси.